

1. stranice

167 m², novograd-
skom, bliži centar,
odeno poreza.
ikendom od 18 do 20
ović 41424 Pesarovi-

ji u Pirovcu - sred-
6 dinara, prodajem.
143-1-5

Markuševcu, Zagreb,
600.000 dinara. Tel.
1-5

d Čačka prodajem
s okućnicom. Tel.
1) 532-178. 47341-1-5

entar, 120 m² stam-
90 m² neuređenog u
m. Katunarić, Ivan-
(058) 588-572. 151-1-5

i radovima, produ-
cija uredna. Put,
cela cca 1.100 m².
na cca 250 m² (tri ni-
od Splita, 700 m od
(052) 207. 51083-1-5

useljivu, Kanovač-
i, prodajem. Tel.
1-5

2 x 12 m, dovršena
araza, telefon i cen-
centru Babine Gre-
nformacije na tel.
1-5

UCU s potkrovljem
aca, prodajem. Tel.
1-5

na Krapnju kod Ši-
o prodajem. Tel.
do 20 sati 185-1-5
na prodajem ili mi-
iremu centru Zagre-
57

bačkoj

00 DM

ice
stana
auta
ebe
u birou ili nam
vnom

N. KOLEV

UHE 21
57 3081

ijeme od 9.00

9.00 - 13.00

ku prizemlju sa
inama kod Starin-
1994/07231/1894
sto, Seline kod Sta-

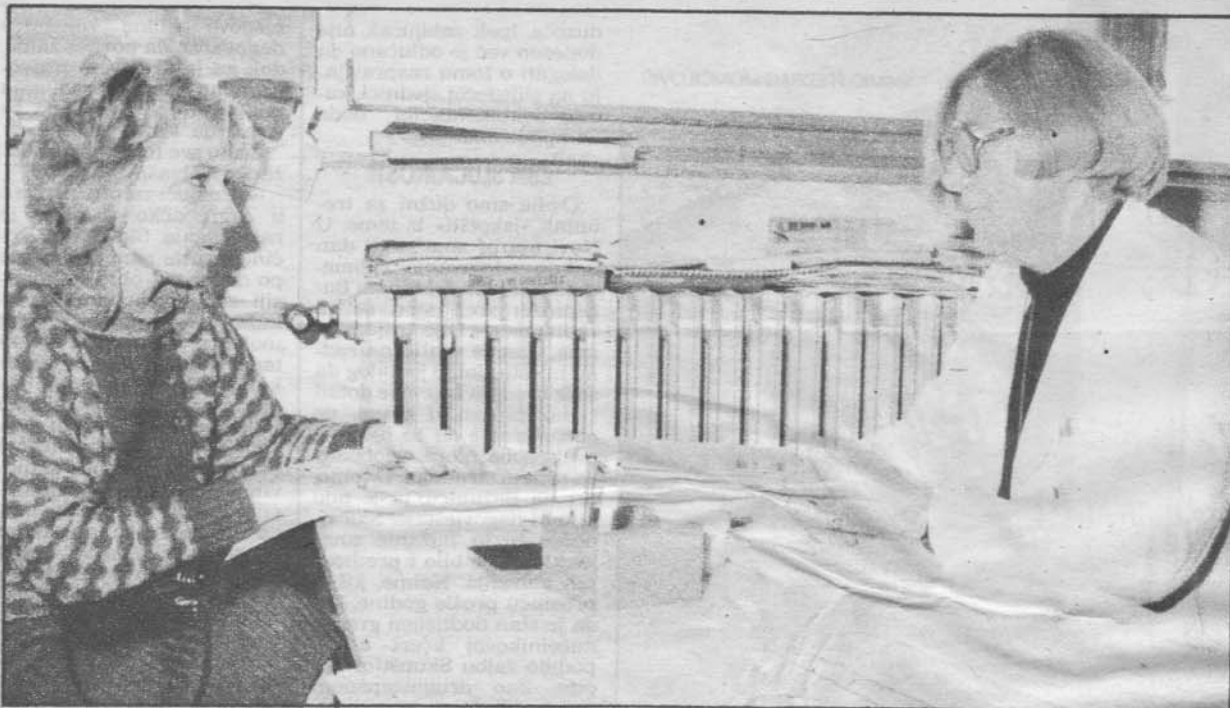
4782-1-5

ACI! Kuću ispod ci-
jem. Telefon (078)

omnicu u Kutini,
čkog 1, prodajem.
50, (040) 783-010

sjevo - nova mo-
ila sa centralnim
lašćaršije, moguć-
ovnih prostora, i u
vnluka kuću s tri
odvojeni stanovi
Tel. (071) 23-280 i
5

na 31. stranici



Naša beogradska suradnica sa svojom liječnicom dr. Sofijom Milenković

Napisala sam mnogo novinskih tekstova, ali ovaj je poseban po mnogočemu. To je moja najvažnija životna priča koju sam osobno proživjela.

I ma kako se ona možda nekome činila nevjerovatnom, nekima, nažalost, prepoznatljivom, u njoj nema ni trunke neistine ni preuveličavanja. Život i nevidljiva nit sudbine, koja nas vodi zacrtanim putem od našeg rođenja pa do smrti, valjda su htjeli da se među mnogima nesretnicima nađem i ja. Jer kako inače objasniti slučajnost da sam godinama pisala o politikom i privrednom životu u našoj zemlji, da bih se posljednje tri godine zainteresirala za teme iz zdravstva? Od toga položaju vremena posvetila sam baš alternativnoj medicini - bioenergiji i iscjeliteljstvu.

Čitaoci »Arene« vjerojatno se još sjećaju mojih napisa o bračnom paru Snežani i Slavoljubu Pavloviću, koji su, sudeći prema pričama pacijenata, potkrijepljenima liječničkim nalazima, liječili ljude od najtežih bolesti, pa i raka. Od prvog susreta s ovim bračnim parom nešto mi je govorilo kako on nije slučaj i da mi nekako mnogo znači. Da podsjetim čitaoce, a i radi kronologije koja je bitna za moju priču: o Pavlovićima sam pisala prije godinu i pol dana. Nji-

hova sam pacijentica postala prije dva mjeseca, naravno sasvim nenadano.

Prvog dana ljeta 1987. godine otišla sam svojoj liječnici, specijalistu ginekologije i akušerstva Sofiji Milenković s njom razgovaram za novine. Nakon razgovora ona me pregledala jer sam se danima osjećala loše. Iskoristila sam priliku, jer mi je dotad uvijek bilo važnije sve drugo od vlastitog zdravlja. Novinarica sam, supruga, majka, i uvijek sam za sebe imala ponajmanje vremena. I eto, pokazalo se da ono nije radilo za mene: liječnica mi je zabrinutim glasom rekla da je pregledom ot-



Dr. Dragica Akulov ohrabрила je svoju pacijenticu Dragicu Radojičić

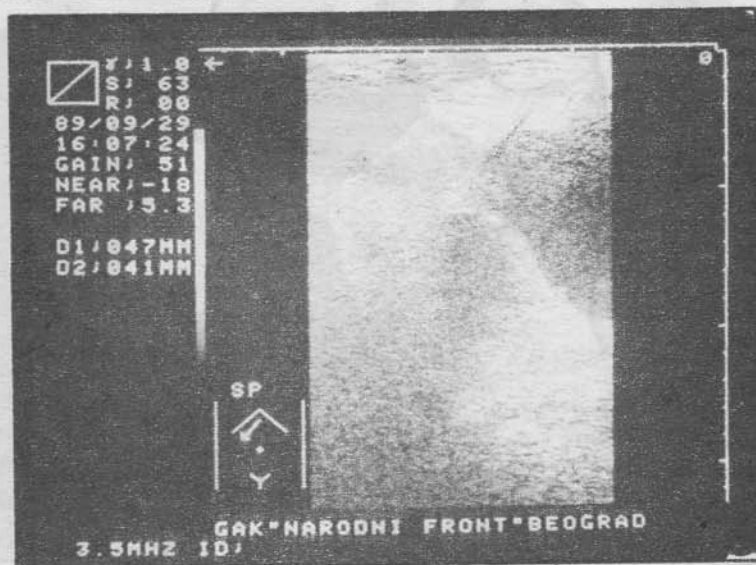
DIJAGNOZA:

krila sasvim mali tumor na maternici.

- Morate odmah na pregled ultrazvukom. Dakako, treba obaviti i sve ostale preglede koji se čine u takvim prilikama - rekla je dr. Milenković, dajući mi uputnicu za bolnicu.

Izašla sam iz njene ordinacije sasvim zbunjena, ali još ne i uplašena, jer sam znala, prateći zdravstvo, da svaka peta žena u Jugoslaviji ima sličnu dijagnozu. Uglavnom je riječ o dobroćudnim tumorima, koje liječnik predlaže za operaciju tek ukoliko počnu naglo rasti ili ako izazivaju smetnje, krvarenje, ili pokazuju sklonost prelasku u zloćudne forme. Kako god bilo, kontrola kod ginekologa je neophodna barem svakih šest mjeseci. Sve mi je to rekla dr. Milenković, napominjući pritom da je i uzrok mojih dugogodišnjih anemija, kojima se nije mogao naći uzrok, napokon otkriven. Toga dana svratila sam i do svoje liječnice opće prakse, specijalista medicine rada dr. Dragice Akulov, koja radi u istom Domu zdravlja. Složila se s ocjenom dr. Milenković da bi moje dugogodišnje anemije, malaksalost i umor mogli biti posljedica tumora.

- Povremeno ćete kontrolirati krvnu sliku, a lijekove za



Snimak tumora od 29. rujna 1989, koji je bio velik 47 x 41 cm (lijevo), i snimak od 6. studenoga 1989. s tumorom, nepromijenjene veličine (lijevo dolje)

anemiju uzimat ćete u dogovoru sa mnom – kazala je dr. Akulov. – Vi ste mlada žena, niste nikada bili hipohondar, pa se nadam da ni sada nećete očajavati, sažaljevati samu sebe, kao što neki pacijenti čine.

Ponudila mi je liječnica bolovanje, jer sam se danima osjećala loše, ali sam to odbila, smatrajući da je rad najbolji način da se nešto zaboravi.

Ponudila mi je liječnica bolovanje, jer sam se danima osjećala loše, ali sam to odbila, smatrajući da je rad najbolji način da se nešto zaboravi.

Kažu da se ljudi ponašaju čudno kad doznaju za takve dijagnoze.

kav tumor. Odahnula sam, iako mi je u ušima odzvanjala napomena mojih liječnika da moram redovno na kontrolu barem svakih šest mjeseci. Mislila sam da je napokon došao kraj mom gubljenju vremena na zdravstvene preglede. Vjerujući u to nisam ni znala u kakvoj sam zabludi tada bila.

Otad je prošlo godinu i pol dana. Ja sam se i dalje povremeno osjećala umornom i malaksalom. Povremeno sam kontrolirala krvnu sliku, jer nisam ljubitelj liječničkih ordinacija. Nekako u to vrijeme upoznala sam i bračni par Pavlović i napravila reportažu i jedan »okrugli stol« o njihovoj vještini liječenja tumora.

Ni na kraj pameti nije mi bilo da odem njima na tretman, jer sam na svoj tumorčić polako i zaboravila. Na ginekološke pretrage od onoga dana nisam išla. Jednostavno, opet nisam stizala da za sebe ugrabim malo vremena. Novinarka sam pa kao i ostale kolege nikada ne znam kad ću se vratiti iz redakcije, a željela sam da svima oko mene bude dobro: djeci, suprugu, prijateljima. Dan mi je počinjao u šest ujutro, a završavao u ponoć, kad sam obično pisala svoje članke, nakon pospremanja posuda od večere i kupanja djece. I moj suprug često radi i do kasno popodne, pomogne mi kad stigne i kad je raspoložen. Uglavnom se oslanjam na sebe samu.

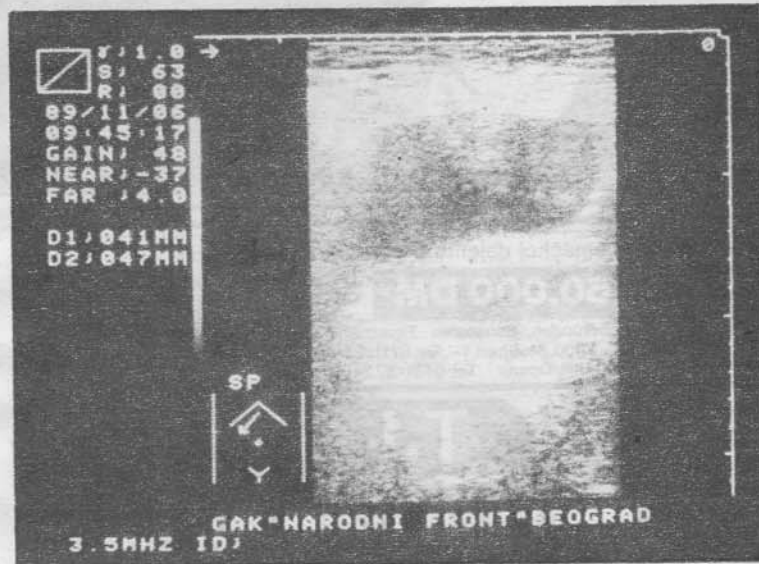
Rujan prošle godine nikad neću zaboraviti, jer tada zapravo i počinje moja borba za život, vjerovanje u alternativnu medicinu i nastavak moje priče od prije godinu i pol dana kad mi je otkriven tumor...

Bio je lijep dan, sredina mjeseca, koji je zbog neuobičajeno visokih temperatura za to doba godine više sličio na ljeto nego na jesen. Išla sam zamišljena ulicom, razmišljajući što da sve kupim u samoposluživanju, kad sam iznenada pala: Udarila sam glavom o pločnik pa su se sutradan pojavile i modrice. Urgentnom centru, nakon snimanja glave, rekli su mi da je sve u redu, da nema prijeloma ni potresa mozga. Pa ipak, liječnici su mi savjetovali da mirujem, dali da se obavezno javim svome liječniku da se ispita uzrok iznenadnog pada.

Nakon nekoliko dana otišla sam dr. Dragici Akulov, u Dom zdravlja »Novi Beograd«, i ona mi je odmah preporučila da prekontroliram krvnu sliku, koja je, što ju je iznenadilo, bila mnogo bolja nego što je očekivala. Budući da krvna slika očito nije bila uzrok pada, savjetovala mi je da idem na daljnje pretrage kod ginekologa. Iako nerado, obilazim liječnike, otišla sam i kod dr. Milenković, koja mi je prije godinu i pol otkrila tumor.

Dragica Radojčić
arena 27

Dobročudno zlo



Mnogi pacijenti s kojima sam razgovarala, ne znajući da ću jednog dana i sama biti u sličnoj situaciji, pričali su mi da su različito reagirali. Netko bi još u ordinaciji počeo plakati, i to bi se nastavilo danima.

Neki bi pak, ne vjerujući, krenuli drugom liječniku da se uvjere u točnost postavljene dijagnoze, a neki bi pošli u nekontroliranu kupovinu.

Nešto sam slično i ja uradila. Pravo iz ordinacije krenula sam u besciljnu šetnju i ušla u prvu prodavaonicu kupivši si sandale, iako mi uopće nisu bile potrebne. Obula sam ih odsutna duhom i krenula kući. Rekla sam sama sebi: »Imaš tumor, pa što, nije smak svijeta. Pričekat ćeš analize, možda i nije sve tako crno.«

Potom sam odmah nazvala dr. Slobodana Radulovića u Ginekološko-akušerskoj klinici »Narodni front«, o kojem sam često pisala, i zamolila ga za pregled ultrazvukom, jer se inače taj pregled čeka danima. Nisam željela živjeti u neizvjesnosti.

Jer sve je bolje, pa i najgora dijagnoza, nego kad ne znate na čemu ste. Dr. Radulović me već sutradan rano ujutro primio. Ultrazvukom je utvrdio da imam manji miomatozni čvor na zadnjem zidu maternice. Ništa strašno, pogotovu ako i nalazi tzv. papa-test pokažu da je riječ o dobroćudnom tumoru.

Nakon tjedan dana čekanja pokazalo se da je posrijedi bio upravo ta

Kako se osjeća čovjek kad se suoči s bolnom istinom da u sebi nosi tumor, kako se mijenja njegova vjera u spas od te opake prijetnje životu? O tome vlastitim iskustvom svjedoči naša suradnica Dragica Radojčić, čiju ćemo ispovijed objaviti u tri nastavka